

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2008616

van 2 oktober 2014

Opposant: **Vans, Inc.,**
Delaware corporation
6550 Katella Avenue
Cypress, CA 90630
Verenigde Staten van Amerika

Gemachtigde: **V.O.**
Johan de Wittlaan 7
2517 JR Den Haag
Nederland

Ingeroepen recht 1: **Benelux inschrijving 639206**

VANS

Ingeroepen recht 2: **Benelux inschrijving 639205**

Ingeroepen recht 3: **Benelux inschrijving 647751**

tegen

Verweerder: **Marja Eshuijs h.o.d.n. VANSYB**

Rozeboom 30
1541 RJ Koog aan de Zaan
Nederland

Betwiste merk: **Benelux depot 1263827**

VANSYB

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 26 februari 2013 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het woordmerk VANSYB voor waren in klasse 18. Het depot is onder nummer 1263827 in behandeling genomen en gepubliceerd op 28 februari 2013.

2. Op 29 april 2013 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de volgende eerdere merken:

- Benelux inschrijving 639206 van het woordmerk VANS, ingediend op 4 juni 1998 en ingeschreven voor waren in de klassen 18 en 25;
- Benelux inschrijving 639205 van het gecombineerde woord-/beeldmerk,

ingediend op 4 juni 1998 en ingeschreven voor waren in de klassen 18 en 25;

- Benelux inschrijving 647751 van het gecombineerde woord-/beeldmerk

ingediend op 21 januari 1999 en ingeschreven voor waren in de klassen 16 en 18.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van de ingeroepen rechten.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren van de ingeroepen rechten.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 2 mei 2013.

8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 3 juli 2013. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 3 juli 2013 de mededeling van aanvang

van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn tot en met 3 september 2013 is gegeven om zijn argumenten en eventuele stukken ter onderbouwing van de oppositie in te dienen.

9. Op 3 september 2013 heeft de opposant argumenten en stukken ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze zijn op 4 september 2013 door het Bureau aan de verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 4 november 2013 is gegeven om hierop te reageren.

10. De verweerder heeft op 1 november 2013 gereageerd. Deze reactie is door het Bureau aan de opposant gezonden op 4 november 2013.

11. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

12. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

13. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten opposant

14. Opposant is van mening dat het bestreden teken in hoge mate overeenstemt met de ingeroepen rechten van opposant. Ten aanzien van de visuele vergelijking tussen het betwiste teken en het ingeroepen recht woordmerk VANS, merkt opposant op dat het ingeroepen recht uit vier letters bestaat, welke volledig hernomen worden in de eerste vier letters van het betwiste teken VANSYB dat uit zes letters bestaat. Daarbij stelt opposant dat de consument in het algemeen meer belang hecht aan het eerste deel van een merk.

15. Ten aanzien van de auditieve vergelijking van de tekens stelt opposant vast dat het ingeroepen recht uit één lettergreep bestaat. Het betwiste teken bestaat uit twee lettergrepen te weten "VANS" en "YB", dan wel "VAN" en "SYB". Door de samenvoeging zal het betwiste teken klinken als "VANS" en "YB" omdat de s-klank voor de verbinding zorgt. De eerste lettergreep van het betwiste teken is daarmee identiek aan het ingeroepen recht. Aangezien vier van de zes letters, te weten de beginletters, identiek zijn is er sprake van een belangrijke mate van auditieve overeenstemming, aldus opposant.

16. Aangezien de beide tekens in de Benelux geen vaststaande betekenis hebben is er volgens opposant geen sprake van een begripsmatig verschil dat de visuele en auditieve gelijkenis zou kunnen compenseren.

17. De ingeroepen gecombineerde woord-/beeldmerken benadrukken door de speciale schrijfwijze de specifieke lettercombinatie als geheel. Hetgeen hiervoor werd opgemerkt ten aanzien van het ingeroepen woordmerk geldt volgens opposant dan ook mutatis mutandis voor de twee ingeroepen woord-/beeldmerken.

18. Opposant stelt dat de waren waarvoor het betwiste werd gedeponeerd expressis verbis voorkomen in de eerste twee ingeroepen rechten. Daarmee zijn de waren identiek. Voor zover de waren niet één op één in de merkaanvraag van verweerder voorkomen is er in elk geval sprake van (sterk) soortgelijke producten.

19. Er dient, aldus opposant, uit te worden gegaan van een normaal aandachtsniveau. De ingeroepen rechten hebben van huis uit een sterk onderscheidend vermogen, dat door jarenlang gebruik verder vergroot is.

20. Samenvattend stelt opposant dat er een groot gevaar voor verwarring bestaat tussen de tekens, aangezien deze nagenoeg identiek zijn of tenminste in sterke mate overeenstemmen, zowel op visueel als auditief vlak en de waren identiek en voor het overige (sterk) soortgelijk zijn.

21. Op grond van voornoemde argumenten verzoekt opposant het Bureau om de oppositie, gericht tegen alle waren van het bestreden teken, geheel toe te wijzen en verweerder te verwijzen in de kosten.

B. Argumenten verweerder

22. Verweerder voert aan dat er geen gevaar voor verwarring is en dat er geen sprake is van overeenstemming tussen het betwiste teken en de ingeroepen rechten van opposant. Ten aanzien van de visuele vergelijking van de tekens merkt verweerder op dat het ingeroepen recht woordmerk VANS uit vier letters bestaat en het bestreden teken VANSYB uit zes letters, waarbij de twee laatste, en niet overeenstemmende letters "YB", voor een duidelijk verschil zorgen ten opzichte van het ingeroepen recht.

23. Verweerder stelt dat, hoewel de consument in beginsel meer belang zal hechten aan het eerste deel van een teken, rekening gehouden moet worden met de totaalindruk, waarbij dominante en onderscheidende bestanddelen een grote rol spelen. Het betwiste teken bestaat uit de elementen "VAN" en "SYB", waarbij het laatste element het dominerende en onderscheidende bestanddeel is, aangezien het eerste deel visueel zal worden waargenomen als het, nauwelijks onderscheidende, Nederlandse voorzetsel 'van' en het tweede bestanddeel "SYB" uit minder voorkomende letters bestaat. Verweerder stelt daarbij dat de letter "Y" in het oog springt en dat het niet gebruikelijk is om een teken te laten eindigen op een "B". Vanwege het feit dat het ingeroepen recht een kort teken is, vallen verschillen eerder op. De tekens stemmen in visueel opzicht niet of nauwelijks overeen, aldus verweerder.

24. Met betrekking tot de auditieve vergelijking stelt verweerder vast dat het ingeroepen recht zal worden uitgesproken als 'fens' aangezien het een Engels woord betreft. VANSYB is een Nederlands woordmerk dat zal worden uitgesproken als "van-(rust)-sieb". VANS eindigt op een zachte -s klank, terwijl VANSYB eindigt op een harde -b klank, aldus verweerder. VANS bestaat uit één lettergreep en VANSYB uit twee lettergrepen. Verweerder meent dat de lettergrepen bestaan uit "VAN" en "SYB", omdat het element "VAN" herkend zal worden als voorzetsel. Derhalve betwist verweerder de zienswijze van opposant dat de lettergrepen ook zouden kunnen bestaan uit "VANS" en "YB". Zelfs indien het teken zou worden uitgesproken als "vans-(rust)-iep" zou dit niet overeenstemmen met de Engelse uitspraak van het ingeroepen recht 'fens'. Er is niet of nauwelijks sprake van auditieve overeenstemming, aldus verweerder.

25. Ten aanzien van de begripsmatige vergelijking stelt verweerder dat het betwiste teken 'is-van- iemand' betekent, in dit geval van Syb. Het element "VAN" zal worden gezien als het Nederlandse

voorzetsel. VANS is het Engels meervoud van "VAN" en betekent "busjes" en zal als zodanig worden begrepen, aangezien het Engels in de Benelux een gebruikelijke taal is, die veel gesproken en begrepen wordt. Verweerder stelt daarnaast dat het ingeroepen recht opgevat zou kunnen worden als "FANS" in betekenis van ventilatoren of bewonderaars. In begripsmatig opzicht vertonen de tekens geen overeenstemming, aldus verweerder.

26. Ten aanzien van de beide ingeroepen woord-/beeldmerken merkt verweerder op dat daarvoor ook hetgeen geldt dat werd opgemerkt ten aanzien van de vergelijking van de woordmerken. Bij de woord-/beeldmerken worden de verschillen tussen de ingeroepen rechten en het betwiste teken echter nog meer benadrukt. De grotere "V" en de vleugel van de "V" benadrukken deze letter en daarmee het eerste gedeelte van het teken, terwijl in het betwiste teken de nadruk juist op het tweede gedeelte ligt. Doordat de dominerende bestanddelen in beide tekens op geen enkele wijze overeenkomen zal er geen sprake zijn van overeenstemming tussen de tekens.

27. Verweerder merkt op dat de waren in klasse 18 overeenkomen, met dien verstande dat de ingeroepen rechten Benelux inschrijvingen 639205 en 639206 ook nog aanvullende waren bevatten, te weten "tassen". De warenomschrijving van ingeroepen recht 647751 is anders geformuleerd. Daardoor zijn de waren niet identiek, maar soortgelijk, aldus verweerder. De waren in de klasse 25 van de ingeroepen rechten 639205 en 639206 zijn niet of nauwelijks soortgelijk aan de waren in klasse 18 van het betwiste teken, aangezien de producten in klasse 25 bedoeld zijn om het menselijk lichaam te bedekken, deze waren niet in dezelfde winkel worden gekocht en noch door dezelfde of door aan elkaar verbonden fabrikanten worden gedistribueerd.

28. Verweerder stelt dat het in aanmerking komend publiek verschilt en er daarbij sprake is van een verhoogd aandachtsniveau. Opposant beweegt zich op een nichemarkt in de skatewereld en in de sport- en skatewereld zijn merken belangrijk. Verweerder richt zich op een ander publiek, te weten kopers van duurzame, leren, voornamelijk damestassen, in een hogere prijsklasse dan die van de producten van opposant. Het prijsniveau draagt bij aan een verhoogd aandachtsniveau. Zelfs al zou het aandachtsniveau niet verhoogd zijn, dan is er nog geen sprake van verwarring gezien de verschillen tussen de tekens, aldus verweerder.

29. De ingeroepen rechten VANS en het teken VANSYB stemmen niet of nauwelijks overeen op visueel, auditief of begripsmatig vlak. Door de geringe overeenkomst tussen de tekens, het verhoogde aandachtsniveau en het gewone onderscheidend vermogen van de ingeroepen rechten VANS, is er geen kans op verwarringsgevaar.

30. Op grond van voornoemde argumenten verzoekt verweerder het Bureau om de oppositie, gericht tegen alle waren van het bestreden teken, geheel af te wijzen en opposant te verwijzen in de kosten.

III. BESLISSING

A.1 Verwarringsgevaar

31. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na

het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

32. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

33. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

34. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

35. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen.

36. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden bezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

37. Het Bureau zal eerst overgaan tot vergelijking van het eerste ingeroepen recht met het betwiste teken. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
VANS	VANSYB

Visuele vergelijking

38. Het ingeroepen recht en het bestreden teken zijn zuivere woordmerken. Het ingeroepen recht bestaat uit vier letters "VANS", het bestreden teken uit zes letters "VANSYB". De eerste vier letters "VANS" van de beide tekens zijn identiek. In het bestreden teken wordt dit identieke deel gevolgd door de twee letters "YB". Aangezien de consument in beginsel meer belang zal hechten aan het eerste deel van een teken (zie in deze zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), is het Bureau van oordeel dat dit in onderhavig geval zorgt voor overeenstemming tussen de beide tekens.

39. De tekens zijn in visueel opzicht overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

40. Het ingeroepen recht bestaat uit één lettergreep "VANS". Het teken zal worden uitgesproken als "vEns" of als "vAns". Het bestreden teken bestaat uit twee lettergrepen, te weten "VAN" en "SYB" en zal worden uitgesproken als "vAn-si:b" of als "vEn-si:b". Daarmee verschillen de tekens in auditief opzicht alleen ten aanzien van de slotklank van het bestreden teken "i:b". De natuurlijke beklemtoning van de aanvangsklank "vAn" geeft de beide tekens op zijn minst een zekere mate van overeenstemming.

41. De tekens zijn op auditief vlak in zekere mate overeenstemmend.

Begripsmatige vergelijking

42. Het ingeroepen recht bestaat uit het woord "VANS". In het Nederlands en het Frans heeft dit woord geen betekenis en is het dus een fantasiewoord. In het Engels is "VANS" de meervoudsvorm van "VAN" hetgeen "(bestel)busje" betekent. Uitsluitend in de Engelse taal, kan er een betekenis worden toegekend aan het ingeroepen recht. Door het gebruik van de meervoudsvariant ontstaat echter een niet alledaags Engels woord, waarvan ten zeerste betwijfelt kan worden of het in aanmerking komend Benelux publiek daaraan de exacte begripsmatige betekenis zal toekennen.

43. Het bestreden teken is een fantasiewoord "VANSYB". De gemiddelde consument zal een merk gewoonlijk als een geheel waarnemen let niet op de verschillende details ervan (GEU, arrest Lloyd, reeds aangehaald). Slechts indien een woordteken bestaat uit wordelementen die een concrete betekenis hebben, zal hij dat teken ontleden in wordelementen die voor hem een concrete betekenis hebben of die gelijken op woorden die hij al kent (zie GEU, arrest Respicur, T-256/04, 13 februari 2007; arrest Aturion, T-146/06, 13 februari 2008 en arrest Galvalloy, T-189/05, 14 februari 2008). Daarvan is hier geen sprake. De visuele presentatie van het bestreden teken geeft geen aanleiding om te veronderstellen dat het in aanmerking komend Benelux publiek het aaneengeschreven teken zal ontleden in twee afzonderlijke delen. De beide woordmerken zullen als geheel worden waargenomen.

44. Het Bureau is van mening dat er geen sprake is van een begripsmatig verschil tussen de beide tekens, dat van dien aard is dat het de visuele en auditieve gelijkenis kan neutraliseren.

Conclusie

45. De tekens stemmen visueel overeen. Auditief is er sprake van een zekere mate van overeenstemming. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

Vergelijking van de waren

46. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

47. Bij vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

48. De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
KI 18 Leder en kunstleder en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen; dierenhuiden; reiskoffers en koffers, paraplu's, parasols en wandelstokken; zweepen en zadelmakerswaren; tassen.	KI 18 Leder en kunstleder en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen; dierenhuiden; reiskoffers en koffers; paraplu's, parasols en wandelstokken; zweepen en zadelmakerswaren.
KI 25 Kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels.	

Klasse 18

49. Alle waren van het betwiste teken zijn expressis verbis opgenomen in de warenlijst van het ingeroepen recht.

50. *Conclusie*

De waren zijn identiek.

A.2 Globale Beoordeling

51. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

52. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een

geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd).

53. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). Verweerder stelt dat er sprake is van een verhoogd aandachtsniveau vanwege een hoger prijsniveau van de waren van verweerder ten opzichte van de producten van opposant (zie overweging 28).

54. Met het feitelijke gebruik van de betrokken tekens kan in het kader van een oppositieprocedure geen rekening worden gehouden, aangezien de vergelijking van de tekens uitsluitend plaatsvindt op basis van de registergegevens en eventuele gebruiksbewijzen. Zaken als marketing- en verkoopformules, waaronder ook het prijsniveau, spelen dus in het kader van een oppositie geen rol (HvJEU, Quantum, C-171/06, 15 maart 2007, O2 Holdings Limited, C-533/06, 12 juni 2008, GEU, Ferromix e.a., T-305/06-T-307/06, 15 oktober 2008). Het Bureau stelt vast dat voor de waren in klasse 18 geen verhoogd aandachtsniveau geldt. Derhalve moet worden uitgegaan van het normale aandachtsniveau van de gemiddelde consument.

55. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Opposant stelt dat het ingeroepen recht van huis uit een sterk onderscheidend vermogen heeft en dat dit verder vergroot is door het jarenlange gebruik dat ervan gemaakt is (zie overweging 19). Het Bureau stelt vast dat het ingeroepen recht van huis uit een normaal onderscheidend vermogen beschikt. De door opposant gestelde bekendheid, die het onderscheidend vermogen van het teken zou hebben vergroot, werd niet aangetoond door opposant. Het Bureau gaat dan ook uit van een normaal onderscheidend vermogen van het ingeroepen recht.

56. Op grond van het voorgaande concludeert het Bureau dat gezien de mate van overeenstemming van de totaalindruk van de tekens en de identieke waren, het publiek kan menen dat deze afkomstig zijn van dezelfde, of economisch verbonden, ondernemingen.

B. Overige factoren

57. Nu de oppositie wordt toegewezen op grond van het ingeroepen woordmerk VANS, komt het Bureau niet meer toe aan een vergelijking van het betwiste teken en de ingeroepen woord-/beeldmerken.

C. Conclusie

58. Op grond van het bovenstaande is het Bureau van oordeel dat er sprake is van gevaar voor verwarring met betrekking tot alle waren waarvoor het betwiste teken werd gedeponeerd.

IV. BESLUIT

59. De oppositie wordt toegewezen.

60. Benelux merkaanvraag met nummer 1263827 wordt niet ingeschreven.

61. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 uitvoeringsreglement aangezien de oppositie geheel toegewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.]

Den Haag, 2 oktober 2014

Tomas Westenbroek
(*rapporteur*)

Saskia Smits

Diter Wuytens

Administratieve behandelaar: Etienne Colsoul